

ΕΡΜΗΣ

Ετήσια συνδρομή διὰ τὴν Σύρον - Δραχ. 24.
Διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικόν - 26.

Τιμὴ καταχωρήσεως πρὸς λεπτὰ 18 τὸν στίχον
Διὰ τὰ δικαστικά - 15.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ.

Πρὸ καιροῦ ἐπεκράτησε καὶ ἐπικρατεῖ καὶ ἐνταῦθα καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσάν μας ἡ ἰδέα, ὅτι οἱ ἐνταῦθα κατοικοῦντες Χῖοι ἔμποροι καὶ βιομήχανοι, ὅχι μόνον δὲν εἶναι φίλοι τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ὅτι ἀντιπολιτεύονται αὐτήν.

Τὴν ἐσφαλμένην καὶ σαθρὰν ἰδέαν ταύτην ἐπιχειροῦμεν νὰ καταστρέψωμεν, διὰ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

Δὲν εἶναι διόλου παράδοξον, ἂν δὲν ᾔνοι τις φίλος τῶν προσώπων ἑνὸς συστήματος ὁποῦδ' ἔστω, ἢ ἄλλως τὴν εἰπεῖν τῶν προσώπων τῶν ἀποτελούντων τὸ κυβερνητικὸν σύστημα. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει συμπαιδείας καὶ ἀντιπαιδείας, ἔχει αἰσθήματα καὶ συμφέροντα, ἔχει ἐν λόγῳ ἀδυναμίας, τὰς ὁποίας, ὡς ἐκ τῆς φύσεώς του, δυσκολεύεται ἐνίοτε νὰ νικήσῃ. Τὸ αἰσθηματικὸν εἶναι ἰσχυρότερον τῆς ἀνθρωπίνου θελήσεως, καὶ τὸ φρόνημα εἶναι ἀνεξάρτητον. Δὲν διακρινόμεθα λοιπόν, ὅτι οἱ κύριοι Χῖοι εἶναι φίλοι τῶν προσώπων τῶν ἀποτελούντων τὸ σημερινὸν κυβερνητικὸν σύστημα, δι' ὅσον ἔχουσιν ὅμως, ὅτι μὴτε ἀντεπολιτεύθησαν, μὴτε ἀντιπολιτεύονται τὴν Κυβέρνησιν διότι ὡς ἔμποροι καὶ βιομήχανοι, ὡς ἀρκετὰ νοήμονες καὶ συνετοί, καὶ τέλος ὡς καλῶς γνωρίζοντες τὴν ἀληθινήν συμπεριφοράν, κατανοοῦν ἐνταῦθα ὅτι ἔθνος χωρὶς Κυβέρνησιν δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ὅτι ὑπὸ τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν εὐημεροῦν, πρᾶττον καὶ προοδεύουν τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία, καὶ ὅτι αὐτὰ τὰ κοινωνικὰ ἀγαθὰ, ἡ ἀσφάλεια δηλ. καὶ ἡ ἡσυχία διατηροῦνται ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν νόμων, ἐνισχυομένων ὑπὸ κράτους καὶ σεβαστῆς Κυβερνήσεως. Ἐπομένως τὸ ἀντιπολιτεύεσθαι κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, δὲν εἶναι τὸ μὴ αἰσθάνεσθαι αἰσθηματικὰ ἀγάπης καὶ φιλίας ὑπὲρ τῶν προσώπων τῶν ἀποτελούντων τὸ κυβερνητικὸν σύστημα, ἀλλὰ τὸ ἐνεργεῖν ὅπως

δήποτε κατ' αὐτῆς οἱ δὲ κύριοι Χῖοι μακρὰν τοῦ νὰ ἐνέργησαν πρᾶξιν ὁποῦνδ' ἔστω, δυναμένην νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀντενέργεια κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐδοσαν τρανὸν δεῖγμα ἀπαρὰ δειγματίστου εὐπειθείας καὶ αὐταπαρνήσεως, καὶ ἀρκετὴ ἀπόδειξις τούτου εἶναι ἡ ἐσχάτως λαβούσα χώραν δημοκρατικὴ ἐκλογή μας, καθ' ἣν καίτοι ἔχοντες τὴν πλειονοψηφίαν ὑπὲρ ἑαυτῶν, ἐνδίδοντες ὁμῶς εἰς τὰς προτροπὰς καὶ παρακινήσεις τῆς ἀνωτάτης τοῦ νόμου μας ἀρχῆς, ὑπεχώρησαν νὰ ἐκλεχθῶσι τρεῖς ὑποψήφιοι: Δῆμαρχοι ἐκ τῶν λεγομένων ὅτι ἀνέχουν εἰς τὴν ὑπουργικὴν μερίδα, χωρὶς νὰ ἐκλεχθῇ οὐδεὶς μετὰ αὐτῶν. Τοιαύτη δὲ διαγωγή, καθ' ἣμᾶς καὶ κατ' ὅρθον καὶ δίκαιον λόγον, ἀποδεικνύει σύμπραξιν μᾶλλον παρά ἀντενέργειαν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀλλὰ παραλείποντες τὴν ἐκθεσιν τῶν αἰτιῶν, ἕνεκα τῶν ὁποίων εἶναι πιθανὸν νὰ μὴν αἰσθάνωνται οἱ Χῖοι αἰσθηματικὰ καὶ ἀγάπης ὑπὲρ τῶν προσώπων, τὰ ὁποία ἀποτελοῦν τὸ σημερινὸν κυβερνητικὸν σύστημα, ὡς ἐκθεσιν λίαν ἐκτεταμένην καὶ περιττὴν καθότι, ὡς εἶναι πασίγνωστον, ἐκ διαφόρων αἰτιῶν καὶ περιστάσεων γεννῶνται αἱ μετὰ τῶν προσώπων συμπτώσεις καὶ ἀντιπτώσεις, καὶ συσφίγγονται ἢ χαλαρόνονται, οἱ τῆς φιλίας δεσμοί, ἐρωτῶμεν. ἔχουν ἄραγε δίκαιον οἱ Χῖοι νὰ παραπονῶνται κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ἐνῷ ἐπὶ μῆσε μετὰ τὸ παράσημον τῆς τιμῆς πολλοὺς ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας, καὶ τινὰς μάλιστα μετὰ αὐτῶν πολλὰ ἀναξίως καὶ ἀνοικεῖως, ἡδαιόρησεν ὡς πρὸς αὐτοὺς, ἐνῷ οὗτοι διαχειρίζονται τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας μας ἐνῷ διὰ τῆς ἐμπειρίας καὶ τῆς ἱκανότητος τῶν ἐξετάθη τὸ ἐμπόριόν μας μέχρι τοῦ νέου κόσμου, καὶ ἐνῷ ὡς ἐκ τῆς ἀπαρδειγματίστου καὶ μοναδικῆς ὁμοιοῦσας τῶν, δύναται νὰ συντελέσῃ τὰ μέγιστα εἰς πάντα σκοπὸν ἐθνικοῦ σωτηρίου; Δὲν ἔχουν λέγομεν δίκαιον νὰ παραπονῶνται κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὅταν αὐτοὶ μὲν, καίτοι κατέχοντες δύο ἐκ τῶν σημαντικωτέρων πόρων τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου, τὴν

ἐμπορίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν παράγειν πολιτικῶς, τιμῶνται δὲ πρόσωπα ἀγχιόνες, ὡς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ εἰπωμεν, ἄξια, διὰ τὴν μοχθηρίαν καὶ τὴν κακίαν των, ὡς ἐν καιρῷ τῶ ἀνέχοντι ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἐκθέσωμεν;

Πᾶσα συνετὴ καὶ δικαία Κυβέρνησις, καὶ καθήκον καὶ συμφέρον ἔχει νὰ τιμᾷ τὴν ἀρετὴν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἱκανότητα. ἀλλ' ὅταν περιφρονῇται ὁ ἐνάρτεος, ὁ τίμιος καὶ ὁ ἱκανός, καὶ τιμᾶται ὁ ἀτίμιος καὶ ὁ μηδενίαν ἄξian ἔχων, ὅταν περιφρονῇται καὶ παραγκωνίζεται ὁ γινόμενος ὁπωσδήποτε ὠφέλιμος εἰς τὴν κοινωνίαν, διὰ συμβουλῶν καὶ ἀγαθουργιών, καὶ τιμᾶται ὁ θύσας καὶ ὁ ἀπωλέσας, ὁ τρεφόμενος ἀπὸ ἀδικίας καὶ ἀρπαγῆς, ὁ στεροὺν τὸν ἄρτον πολλῶν οἰκογενειῶν, διὰ νὰ τὸν δώσῃ εἰς τὸν ἀγύρτην συντρόφον καὶ συμπατριώτην του, τὸν κατασπαταλῶντα εἰς ἀσωτεῖας τὸν ἰδικόν του καὶ τὸν τῶν συγγενῶν τοῦ πλοῦτον, ὅταν περιφρονῇται ὁ φιλήσυχος καὶ εὐαγῶγος πολίτης, καὶ τιμᾶται ὁ ταραξίας, ὁ στασιαστής καὶ ὁ ραδιούργος, ὁ πρόθυμος πάντοτε νὰ καταφερθῇ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τῶν καθεστώτων καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως του, ὅσας τις τοῦτο ἤθελε συναθροίμει μετὰ ἰδιαιτέρᾳ του συμπεριφοράς καὶ μετὰ τὴν φιλαυτίαν του, ὅταν περιφρονῇται ὁ πολιτισμένος ἄνθρωπος, καὶ τιμᾶται ὁ βάνταυτος καὶ ὁ κακοήθης, μένει πλέον ἡ παραμικρὰ ἀμειβομένη, ὅτι γεννᾶται ἐντεῦθεν δυσἀρεσκεία ἀδυσώπητος, ὅτι γεννᾶται σημαντικὰ παράπονα, καὶ ταραπνοὰ δίκαια, τὰ ὁποία ὁ ὁρθὸς λόγος δὲν δύναται νὰ κατακρίνῃ;

Τοιαύτη εἶναι ἡ σημερινὴ θέσις τῶν Χίων μας σχετικῶς μετὰ τὴν Κυβέρνησιν μας, ἥτις ἐγέννησε τὴν ἐσφαλμένην ἰδέαν ὅτι τὴν ἀντιπολιτεύονται οὗτοι.

Οἱ Χῖοι εἶναι φίλοι τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας, διότι ἀπ' αὐτὰς εὐημεροῦν ἐξασκούντες ἀκινδύνως τὰ βιομηχανικά καὶ ἐμπορικά ἐπιτηδεύματά των. Καὶ περὶ τούτου ἐδοσαν τρανόντατον δεῖγμα, καθότι ἅμα διωρίσθη ἐνταῦθα πρὸ δύο περὶ πούτῃ ἐτῶν Διοικητῆς ὁ κύριος Ἰωάννης Σοῦτζος, ἀνὴρ

ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ.

Ἡ κατὰ τῆς Ρωσσίας ἐκστρατεία τοῦ Ναπολέοντος Βοναπάρτου τῶν 1812.

Συνέχεια. Ἰδε τοὺς Ἀριθ. 349 ἕως 356.

Μεταβαίνων ἐπομένως, μετ' ἡσυχώτερον πνεῦμα, ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἀντικείμενον εἰς ἄλλο, ἔλεγεν, ὅτι ἐγνώριζε μὲν τὴν φιλαυτίαν τῶν στρατηγῶν του, ἀλλ' ὅτι ἡ φιλαυτία αὕτη δὲν εἶχε τι κοινὸν μετὰ τὸν πόλεμον, καὶ ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ στηρίχθῃ, ὡς ἐκ τῆς υπερβολῆς τῆς, ἐπὶ τοῦ Γάλλου στρατιώτου, τοῦ ἐμπνεομένου ἀπὸ εὐγενῆ ὑπερηφάνειαν καὶ ἀρρωστωμένου εἰς τὴν ὥρᾳ τῆς πατρίδος του, ὅτι ἂν ὁ πόλεμος ἦναι ἐπικινδύνος καὶ ἡ εἰρήνη ἔχει τοὺς κινδύνους τῆς. καθότι ἂν ἀνακαλέσῃ τοὺς στρατοὺς ἐντὸς τῆς Γαλλίας, θέλει κλεισθῇ ἡ εἰρήνη, καὶ θέλουν συγκεντρωθῇ πολλὰ συμφέροντα τολμηρὰ ἐρεθιζόμενα ὑπὸ τῆς ἀναπαύσεως καὶ τῆς ἐνώσεως τότε δὲ θέλει εἶσθαι ἀδύνατον εἰς αὐτὸν νὰ τὰ κατὰβλήσῃ ὅτι ἕνεκα τούτου ἦτον ἀναγκαῖον νὰ δοθῇ στάδιον εἰς τοιαύτας φιλαυτίας, τῶν ὁποίων τὰ ἀποτελέσματα ἐφοβέτο μᾶλλον παρ' ὅ,τι ἐφοβέτο ἐξωτερικῶς ἐπρόσθεσε δὲ εἰς τὰ ῥαβῆτα, «Φοβεῖσθε ἄραγε δι' ἐμὲ τὸν πόλεμον; Οὕτως ἐν καιρῷ τῶν συνομωσίων ἐζήτουν νὰ μετ' ἐφοβήσων λαλοῦντες μοι περὶ τοῦ Γεωργίου. Ἐλέγετο τότε, ὅτι οὗτος εὐρίσκειτο πάντοτε ἐνώπιόν μου, καὶ ὅτι ἐπροσπάθει νὰ με δολοφονήσῃ καὶ μολοντοῦτο μόνον τὸν σωματοφύλακά μου ἐδύνατο νὰ φονεύσῃ καθότι τὸ νὰ πρᾶξῃ τοῦτο κατ' ἐμοῦ ἦτον ἀδύνατον, διότι δὲν εἶχον ἐκπληρώ-

σει εἰσέτι τὰς ἀποφάσεις τῆς τύχης. Αἰσθάνομαι ἐμαυτὸν ὠλοῦμενον πρὸς ἕν τέλος τὸ ὁποῖον ἀγνοῶ! Ὅταν φθάσω εἰς τὸ τέλος αὐτό, καὶ ὅταν δὲν θέλω εἶσθαι πλέον ὠφέλιμος, τότε ἐν ἄτομον μόνον θέλει χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ με καταστρέψῃ, ἀλλὰ μέχρις οὗ φθάσει ἡ στιγμή αὕτη, ὅλαι αἱ κατ' ἐμοῦ ἀνθρώπινοι προσπάθειαι θέλουν ἀποβῇ μάταιαι, ὥστε δι' ἐμὲ εἶναι τὸ αὐτὸ ἂν εὐρίσκωμαι εἴτε εἰς τοὺς Παρισίους, εἴτε εἰς τὸν στρατὸν μου. Ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα ἐκείνη, μία νόσος ἢ ἕν πέσιμόν μου ἐκ τοῦ ἵππου θέλει με φονεύσει, ὡς μία βολὴ τηλεβόλου. Ἡ ζωὴ εἶναι προσδιωρισμένη.»

Ἡ γνώμη αὕτη καὶ τοι ὠφέλιμος τὴν σιγὴν κινδύνου, τυρλόνοι συγχάκεις τοὺς κατάκτητας ὡς πρὸς τὴν ἄξian τῶν κατὰ κτήσεων. Ἀρέσκει εἰς αὐτοὺς νὰ πιστεύωσιν εἰς τὴν εἰμαρμένην, εἴτε διότι παρὰ πάντα ἄλλον ἀπέδειξαν πόσα ἀπροσδόκητὰ συμβαίνουν μετὰ τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων, εἴτε διότι ἐπιβαρύνονται ἀπὸ μίαν πολλὰ δυσἀρεστον εὐδύνην. Τὸ αὐτὸ συνέβαινε καὶ εἰς τὴν ἐπιγὴν τῶν σταυροφοριῶν. ὅταν ὁ Θεὸς ἤθελε τι, ἀπεστομίζοντο ὅλαι αἱ παρατηρήσεις τῆς εἰρηνικῆς καὶ συνετοῦς πολιτικῆς. Ἡ κατὰ τῆς Ρωσσίας ἐκστρατεία τοῦ Ναπολέοντος ὁμοίως κατὰ δυστυχίαν μετὰ τὸν Ἅγιον Λουδοβίκον ἐν τῇ Αἰγύπτῳ καὶ τῇ Ἀφρικῇ. Τοιαῦται ἐκστρατεῖαι ἐνεργηθῆναι, αἱ μὲν ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τοῦ οὐρανοῦ, αἱ δὲ ὑπὲρ τοῦ τῆς γῆς, ἔλαβον τὸ αὐτὸ τέλος. Τοιαῦται δὲ μεγάλα καταστροφὰ καταδεικνύουν, ὅτι οἱ μεγάλοι καὶ βαθεῖς πολιτικοὶ ὑπολογισμοὶ τοῦ περὶ τοῦ αἰῶνος, δύναται νὰ ἐπιφέρουν τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα τῶν ὀρθοσκευτικῶν παθῶν τῶν τῆς ἀμαθείας αἰώνων.

Τοιοῦτοτρόπως ἀπῆλθα εἰς πάντα ὁ Ναπολεὼν, ὁ τοσοῦτον ἱκανὸς νὰ κατέχῃ καὶ νὰ κινή ἐν καιρῷ ὅλα τὰ πνεύματα. Καὶ πρᾶγματικῶς, ὅσας τις ἤθελε νὰ γοητεύῃ, ὁ τρόπος τοῦ λέγειν τοῦ εἶχε μαγευτικόν τι, εἰς τὸ ὁποῖον ἀδύνατον ἦτον ν' ἀντιτείνῃ τις. διότι ἐκάστος ἐθεώρει ἑαυτὸν ἀδυνατώτερον αὐτοῦ, καὶ ἡναγκασμένον σχεδὸν νὰ ὑποκύπτῃ εἰς τὴν ἐπιβρόχην του. Ἦτον, οὕτως εἰπεῖν, ἕν εἶδος μαγνητικῆς δυνάμεως, διότι τὸ διακάες δαιμόνιον τοῦ ἦτο τὸ αὐτὸ εἰς ὅλας ἐπιθυμίας του καὶ μέχρι τῆς ἐλαχίστης. Ἐπεθύμει τί; ὅλαι αἱ δυνάμεις ἐνοῦντο εἰς τὸ νὰ ἐνεργήσωσιν. ὅλαι συνέδραμον εὐπειθεῖς καὶ ἐλάμβανον ἀθροεῖ τὴν μορφήν ἥτις εὐνέσκει αὐτόν.

Διὰ τὸν λόγον αὐτόν, οἱ περισσότεροι ἐξ ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἐπεθύμει νὰ καταπείσῃ, ἐγένοντο σχεδὸν ἐκτὸς ἑαυτῶν. Τὸ νὰ βλέπῃ τις τὸν κύριον τῆς Εὐρώπης ἐπιδεικνύοντα, ὅτι δὲν ἔχῃ ἄλλην φιλαυτίαν καὶ ἐπιθυμίαν, παρὰ νὰ πείσῃ, ἦτο θέαμα κολακευτικόν. Ἦτον ὡσαύτως θέαμα κολακευτικόν, τὸ νὰ βλέπῃ τὴν φυσιογνωμίαν ἐκείνην, τὴν τοσοῦτον τραμερὰν διὰ τόσους ἄλλους, δεικνύουσαν εἰς αὐτὸν μὲν γλυκεῖαν εἰμένειαν, τὸν ἀκούει δὲ τις τὸν μυστηριώδη αὐτὸν ἄνθρωπον, περὶ ὁποίου ἐκάστη λέξις ἦτον ἱστορικὴ, ὑποχωροῦντα σχεδὸν εἰς τὸ δαλέσασθαι τῆς ἀπλουστερίας ψυχικῆς ἐκχύσεως, καὶ ἐκείνην τὴν φωνὴν τὴν κολακευτικὴν, ὁ παραμικρῶτερος ἦχος τῆς ὁποίας ἀντήχει εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, διεκέρυττε πολέμους, ἀπερᾶσιν εἰς τὰς μάχας καὶ περὶ τῆς τύχης τῶν αὐτοκρατοριῶν, ἠὲ καὶ νενήκατέστροφε φήμας, ἦτον ἐπίσης κολακευτικώτατον. Ποία φιλοτιμία λοιπὸν ἠδύνατο ν' ἀντισταθῇ εἰς τὴν μαγείαν

δουλοῦ ἡ πολιτικὴ βασιουργία εἶχε ζωγραφίσει ὡς τῆριν καὶ ὡς ἄνθρωπον ἀσυμβίβαστον, καὶ ἐγνώρισαν οἱ Χίοι ὅτι ἦτον ἀπεναντίας ὁ πλέον τίμιος καὶ συμβιβαστικὸς ἄνθρωπος· ὅτι κατέστρεψε πᾶσαν δυσκολίαν, τὴν ὅποιαν στρεβλοὶ ἢ στρεβλῶς διερμηνεύοντες νόμοι ἔθετον εἰς τὰς ἐμπορικὰς καὶ βιομηχανικὰς ἐργασίας των· ὅτι μακρὰν τοῦ νὰ ἐμπνέεται ἀπὸ ἀποκλειστικότητος· πνεῦμα, δέλεον εἰς κράτος τοσοῦτον μικρὸν ὡς εἶναι· τὸ Ἑλληνικόν, ἐδεικνύετο καὶ ἦτο πραγματικῶς ὁ αὐτὸς πρὸς ὅλους τοὺς πολίτας, εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ὁποίου τοὺς ἐνεπιστεύθη ἡ Σ. Κυβέρνησις, ἐδείξαν τὴν μεγαλητέραν εὐπειθειαν εἰς πᾶσαν πρότασιν του, ἥτις συνέτεινεν ὑπὲρ τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας. Ὁφείλει λοιπὸν ἡ Σ. Κυβέρνησις, ὡς Κυβέρνησις συνετὴ καὶ πατρικὴ, νὰ ικανοποιήσῃ ὅπωςδὴποτε τὴν φιλοτιμίαν τῶν πολιτῶν αὐτῶν, τῶν τοσοῦτον μεταξὺ τῆς κοινωνίας μας χρησίμων· ἐξ ἄλλου μέρους δὲ νὰ χορηγήτῃ πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν εἰς τὴν πρόδον καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος ὧν ἐν γένει τῶν εἰς αὐτὰ ἐνασχολούμενων, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἰδικοῦ της συμφέροντος· καθότι ὅπου εὐμεροῦν, ἀναπτύσσονται καὶ προάγονται οἱ τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου πόροι, ἐκεῖ οἱ λαοὶ εὐμεροῦν, καὶ ἡ κυβερνήσις εὐρίσκει καὶ ἰσχυρὰ ὑποστηρίγματα, καὶ ἄρθονα τὰ μέσα τῆς ἰδίας της συντηρήσεως.

Εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ὁ χειμὼν ἐσχάτως κατέστη δριμύτατος, καὶ ὅτι συνέβησαν ἄρκετα θύελλα, γινόμεναι ἐπιζήμιοι καὶ κώλυμα σημαντικὸν εἰς τὴν ναυτιλίαν, ὡς ἐκ τῶν ὁποίων ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν περίπου καθυστέρησε δύο πλόας ἐκ τοῦ Πειραιῶς δι' ἐντεῦθα τὸ Αὐστριακὸν ἀτμόπλοιο τοῦ Λούδδ, Μαρία Δωροθέα ὀνόματι· ἀλλὰ τὸ ἀληθές, καθόσον μετὰ βεβαιότητος πληροφορούμεθα εἶναι, ὅτι τὸ ἀτμόπλοιο αὐτὸ εἶναι παμπάλαιον, καὶ ἀνίκανον νὰ ἐνεργῇ τοὺς πλόας του ἐν καιρῷ χειμῶνος, καὶ ἐπικινδυνὸν εἰς τοὺς δι' αὐτοῦ θαλασσοποροῦντας.

Ἡ καθυστέρησις αὕτη τῶν δύο πλοῶν ἐγένεν ἄρκετον πρόσκομμα εἰς τὴν ἐμπορικὴν ἀλληλογραφίαν καὶ τὴν συγκοινωνίαν, εἰς τρόπον ὥστε ἔδωκεν ἀρρομήν εἰς οὐκ ὀλίγα παράπονα, τὰ ὅποια δὲν ἤθελον εἶσθαι δίκαια, καὶ ἤθελον ἀποδοθῇ εὐλόγως εἰς τὴν δριμύτητα τοῦ χειμῶνος, ἂν τὸ ἀτμόπλοιο αὐτὸ ἤθελον εἶσθαι εἰς καλὴν κατὰστασιν.

τοιαύτης γοητείας! Καθ' ὅλους τοὺς τρόπους λοιπὸν σὲ συνεκίλει, καὶ τοσοῦτον μάλλον σὲ κατέπειθεν ἢ εὐγλωττία του, καθόσον καὶ αὐτὸς ἐδεικνύετο πεπεισμένος.

Τοιοῦτοτρόπως ἐδεικνύεν εἰς τὸν ὅστις ἐφοβεῖτο τὰς πρὸς κατὰχτησιν τῆς Ῥωσσίας γενησομένης δαπάνας, ὅτι θέλει εὐρεθῇ ὁ πληρώσων αὐτάς. Τοιοῦτοτρόπως ἔλεγεν εἰς τὸν στρατιωτικόν, τὸν κατεπληγμένον ἀπὸ μίαν τοιαύτην ἐκστρατείαν, ἀλλὰ γοητεύμενον εὐκόλως ἀπὸ φιλαυτον ἰδέαν, ὅτι ἡ εἰρήνη εὐρίσκεται εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, τοῦτέστιν εἰς τὴν ἄκρην τῆς Εὐρώπης. Καθίστατο λοιπὸν εὐκόλος εἰς τὸν στρατιωτικόν αὐτὸν νὰ συλλάβῃ τὴν ἰδέαν, ὅτι ὅχι μόνον θέλει καθέξει τὴν θέσιν τοῦ ἀρχιστρατήγου, ἀλλὰ καὶ θρόνον ἐνταυτῷ. Τοιοῦτοτρόπως ἀπήγαγε εἰς τὸν ὑπουργόν, τὸν ἀνατεθραμμένον μεταξὺ τῆς ἀρχαίας κοινωνίας καὶ τὸν πεφοβισμένον διὰ τὸ αἶμα τὸ ὁποῖον ἐμελλε νὰ χυθῇ, καὶ διὰ τὴν φιλαυτίαν ἥτις ἐμελλε νὰ ικανοποιηθῇ, ὅτι ὁ πόλεμος αὐτὸς ἦτο καθ' ὅλῃα πολιτικὸς· ὅτι τοὺς Ἀγγλοὺς μόνον ἐπήγεγε νὰ προσβάλλῃ εἰς τὴν Ῥωσίαν· ὅτι ἡ ἐκστρατεία ἤθελον εἶσθαι βραγχεῖα· ὅτι θέλουν ἀναπαυθῇ ἐπομένως· ὅτι τοῦτο θέλει εἶσθαι ἡ πέμπτη πράξις τοῦ δράματος, καὶ ἡ διάλυσις.

Εἰς ἄλλους ἔλεγεν, ὅτι ἡ ἰσχὺς, ἡ φιλαυτία τῶν Ῥώσων καὶ ἡ δύναμις τῶν περιστάσεων τὸν ἠνάγκαζον καὶ ἄκοντα εἰς τὸν πόλεμον αὐτόν. Ἐνώπιον δὲ ἀνθρώπων ἀπλῶν καὶ στερημένων πείρας, πρὸς τοὺς ὁποίους δὲν ἤθελε μήτε νὰ διακοινώσῃ τὰ φρονήματά του, μήτε νὰ λάβῃ τὸν κόπον τοῦ νὰ προσποιηθῇ ἐκράυαζεν ὀργίλως. « Δὲν κατανοεῖτε μὴδὲν ἀπὸ βλατὰς. Ἀγνοεῖτε τὰ προηγούμενα καὶ τὰ παρεπόμενα.

Ἀλλ' εἰς τοὺς πρίγκιπας τῆς οἰκογενείας του πρὸ καιροῦ εἶχεν ἐξηγηθῇ, παραπονηθεὶς κατ' αὐτῶν, διότι δὲν ἐξετίμων

πρὸς ἀποφυγὴν τῶν τοιούτων παραπόνων, τὰ ὅποια πάντοτε τὴν Κυβέρνησιν βαρύνουν, ὡς δὴθεν ὀλιγορούσαν τὰ ἐμπορικὰ καὶ συμφέροντα, καὶ μὴ ἀναγκάζουσιν τὴν ἐταιρίαν τοῦ Λούδδ, δυνάμει τῆς μεταξὺ των συνθήκης, νὰ προσδιωρίσῃ εἰς τὴν γραμμὴν ταύτην τὴν ἐκ τοῦ Πειραιῶς δι' ἐνταῦθα, ἄλλο ἀτμόπλοιο ἰκανὸν νὰ ἐνεργῇ ἀκινδύνως καὶ τακτικῶς τοὺς πλόας του, ὁφείλει ὁ ἀξιότιμος γενικὸς διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος ν' ἀναφέρῃ τὰ δέοντα ὅπου ἀνήκει, καὶ νὰ ἐνεργήσῃ ὥστε νὰ θεραπευθῇ καὶ αὐτὸ τὸ κακόν. Δὲν ἀμφιβάλλομεν λοιπὸν, ὅτι θέλει δώσει τὴν προσήκουσαν προτοχὴν εἰς τὰς παρατηρήσεις μας ταύτας, θεωρῶν αὐτάς ὡς παρατηρήσεις ὁλοκλήρου τοῦ ἐνταῦθα ἐμπορικοῦ συστήματος.

Ἀπὸ τὰς τελευταίας τῆς Εὐρώπης εἰδήσεις, περὶ τῆς καθεκστῆς ὑφώσεως τῶν τιμῶν ἐκεῖσε τῶν γεννημάτων ἐξάγεται, ὅτι ὑπάρχει μεγίστη ἔλλειψις τροφίμων, καὶ μεγάλη τέρα ἴσως ἀρ' ὅτι εἰκάζεται, καὶ ἀρ' ὅτι προεκκλήθη ὑπὸ τῶν διαφορῶν ὑπουργείων, τὰ ὅποια διὰ νὰ μὴ ταραττωταὶ τὰ πνεύματα τῶν λαῶν των, καλύπτουν ἴσως τὴν ἀλήθειαν ἔλλειψιν. Τοῦτο ἐξάγεται καὶ ἀπὸ τὴν περίστασιν, ὅτι ἐνῷ μέχρι τοῦδε αἱ κρίσις ἦσαν ἀπανταχοῦ ἀκαταζήτητοι, ἤρχισαν ἤδη νὰ ζητῶνται εἰς τε τὴν Ἀγγλίαν, Γαλλίαν καὶ τὴν Αὐστρίαν, καὶ αἱ τιμαὶ των ὑψώθησαν σημαντικῶς.

Ἰδοὺ τί δημοσιεύει ἡ Ἀμάθεια ἐφημερίς τῆς Σμύρνης, διὰ τοῦ τελευταίου φύλλου της.

Πανταχόθεν τῆς Εὐρώπης ὁ ἐφετινὸς χειμὼν ἀναγγέλεται δριμύτατος· αἱ κυβερνήσεις ἐνεκα τοῦτου θέλουν ἀπαντήσῃ πλειοτέρας δυσκολίας περὶ τὴν ἐξοικονόμησιν τῶν ἀπάρων, ὅπου μάλιστα ἡ σιτοδεία γίνεται ἐπαισθητοτέρα. Διὰ τοῦτο καὶ τὰ γεννήματα ζητοῦνται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον. Ὁ τελευταῖον Γαλλικὸν ἀτμόπλοιο καὶ τῆς Βιέννης ὁ ταχυδρόμος διὰ Κωνσταντινουπόλεως, ἔφεραν νέαν ὑψώσιν τῶν τιμῶν καὶ νέας παραγγελίας. Ἐπειδὴ δὲ οἱ κατὰ τὸν Εὐξείνιον καὶ ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως λιμένες ἐκλείσθησαν πλέον ὑπὸ τοῦ πάγου, ἡ ἐξαγωγή τοῦ σίτου ἔλαβεν ἑκτακτον καὶ ἐπιρροὴν τινὰ κίνησιν ἐκ τῶν λιμένων τῆς Θράκης καὶ τῆς Μακεδονίας, μάλιστα δὲ ἐκ τῆς εσσαλονίκης. Ἡ πόλις αὕτη πρὸ πολλοῦ δὲν εἶχεν ἰδεῖ τοσαῦτα πλοῖα εἰς τὸν λιμένα της, ὅσα ἐσχάτως διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν γεννημάτων. Ἡ κυβερνήσις ὁφείλει, νομίζομεν, νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν της εἰς τὸ ἀξιόλογον τοῦτο ἀντικείμενον, μήπως ἡ ἐμπορικὴ κερδοσκοπία

ἀρκούντως τὴν θέσιν του. » Δὲν βλέπετε, εἶπεν εἰς αὐτοὺς, ὅτι δὲν ἐγεννήθη ἡγεμὼν, καὶ ὅτι πρέπει νὰ διατηρῶμαι εἰς τὸν θρόνον διὰ τοῦ αὐτοῦ μέσου διὰ τοῦ ὁποίου τὸν καθήξα, διὰ τῆς δόξης δηλαδὴ; Ὅτι ἡ δόξα μου αὕτη πρέπει ν' αὐξάνῃ καθ' ἑκάστην, καὶ ὅτι ὁ ἰδιώτης ὁ γενόμενος ὡς ἐγὼ ἡγεμὼν δὲν δύναται νὰ σταματήσῃ, ἀλλ' ὁφείλει πάντοτε ν' ἀναβαίνει, διότι ἂν καταστῇ στάσιμος ἀπόλλυται;

Ἐπεδείκνυε τότε εἰς αὐτοὺς ὅλας τὰς ἀρχαίας δυναστείας ὠπλισμένας κατὰ τῆς ἰδικῆς του, σχηματίζουσας συνομοσίας, ἐτοιμαζούσας πολέμους, καὶ προσπαθούσας νὰ καταστρέψωσι τὸ ἐπικινδύνον παράδειγμα, τὸ νὰ δύναται νὰ γίνῃ τις βασιλεὺς ἀφ' ἑαυτοῦ; Ἰδοὺ τὸ διατὶ κάθε εἰρήνη ἐθεωρεῖτο ὑπ' αὐτοῦ ὡς συνομοσίαι τῶν ἀδυνάτων κατὰ τοῦ ἰσχυροῦ, τῶν νικημένων κατὰ τοῦ νικητοῦ, καὶ ἰδίως τῶν μεγάλων κατὰ τὴν γέννησιν, κατὰ τῶν μεγάλων κατὰ τὴν ἄξιαν. Πόσαι κατὰ συνέχειαν ὁμοσπονδία λαβοῦσαι χώραν τὸν ἐδεβαλὸν περὶ τοῦτου, καὶ ἐνεκα τούτου συχνάκις ἐτέκπετο νὰ μὴ ἀρίστη κάμειν ἐκ τῶν ἀρχαίων δυνατειῶν εἰς τὴν Εὐρώπην, νὰ ἀγίστη ἐποχὴν, νὰ καταστῇ οὗτος νῆα ἐποχὴ διὰ τοὺς θρόνους, καὶ τέλος πάντων τὸ πᾶν ν' ἀρξίστη παρ' αὐτοῦ.

Τοιοῦτοτρόπως ἐξηγεῖτο εἰς τὴν οἰκογένειάν του μὲ τὰ ζωηρὰ χρώματα τῆς πολιτικῆς θέσεώς του. Ἡ Ἰωσηπίνη μολοντοῦτο προσπαθοῦσα πάντοτε νὰ τὸν κρατῇ καὶ νὰ τὸν δυσωπῇ, συνήθως τὸν ἔκαμε νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι ὡς ἐκ τοῦ αἰσθήματος τῆς ὑπεροχῆς τοῦ πνεύματός του ἐφαίνετο ὅτι δὲν συνηθάνετο τὸ αἶσθημα τῆς ἰσχύος του, καὶ ὅμοιος μὲ τοὺς ζηλοτύπους χαρακτήρας, εἶχε πάντοτε ἀνάγκην ἐπιδείξεων. Πῶς ἦτο δυνατόν ν' ἀκούσῃ ὁ ἀνήτυχος νοῦς του, μεταξὺ τῶν ἐπευφημιῶν ὅλης τῆς Εὐρώπης, μεμονωμέ-

ἐξαντλήσῃ τὰς σιταποθήκας τοῦ τόπου, πρὶν ληφθῶσι τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν προμήθειαν τῶν κατοίκων τῆς Ῥουμέλης καὶ τῶν λοιπῶν μερῶν τῆς αὐτοκρατορίας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Δύο σπουδαῖα ἀντικείμενα ἐπασχολοῦν πρὸ πολλοῦ τὸν περιοδικὸν Εὐρωπαϊκὸν τύπον· καὶ τὸ μὲν, εἶναι ἡ πρόσართσις τῆς Κρακοβίας εἰς τὴν Αὐστριακὴν αὐτοκρατορίαν, τὸ δὲ, ἡ ἀξιοδύκωτος καὶ ἐλεεινὴ τῆς Ἰρλανδίας κατὰστασις ἐνεκα τῆς πείνης.

Καὶ καθόσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτον, θεωροῦνται ὡς μάταια πλέον καὶ χωρὶς κινὴν ἀποτέλεσμα αἱ ἀκατάπαυστοι διαμαρτυρίαι τῶν Δυτικῶν δυνάμεων καὶ τοῦ περιοδικοῦ των τύπου κατὰ τῆς Ἀρκτοῦ καθότι ἡ πράξις τετέλεσται πλέον, καὶ αἱ δυνάμεις δὲν θέλουν βεβαίως ἀποφασίσαι νὰ περιπλεχθῶσιν εἰς πόλεμον, χάριν τῶν Κρακοβίων, τῶν ὁποίων ἡ ἀνεξαρτησία ἀπόλλυται εἴτε ἐξ ἀτυχίας, εἴτε ἐξ ἀπερίσκεψίας των.

Τὸ δεύτερον ὅμως ἔπρεπε, νομίζομεν, νὰ συγκινήσῃ τὰς καρδίας τῶν ἐξευγενισμένων τῆς Εὐρώπης λαῶν, ὑπὲρ ἐνὸς ὁλοκλήρου ἔθνους κινδυνεύοντος νὰ γίνῃ θύμα τοῦ σκληροτέρου θανάτου, τοῦ ἐκ τῆς πείνης προερχομένου, ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις του, ἥτις εἶναι πέντοτε ἐτοιμὴ νὰ δαπανᾷ θησαυροὺς, ὅσους πρόκειται νὰ προσθέτῃ εἰς τὰς κατακτήσεις της νέους ἐλευθέρους λαοὺς, ἀδιαφορεῖ τοῦ νὰ συντηρήσῃ τὴν ὑπαρξιν τῶν ἰδίων της ὑπηκόων, ἴσως διότι εὐχαριστεῖται νὰ τοὺς εἶδῃ ἀποδεκατωμένους ὑπὸ τοῦ ἀλγεινοτέρου θανάτου, διὰ νὰ κατασταθῶσιν ἄθλιοι, ἐλεεινοὶ καὶ ἀνίκανοι τοῦ λοιποῦ νὰ τὴν ἀνησυχῶσι διὰ τῶν δικαίων ἀπαιτήσεών των.

Ἀμφοτέρω τὰ φαινόμενα ταῦτα εἶναι παράδοξα συμβαινόντα κατὰ τὸν 19. αἰῶνα, αἰῶνα τῶν φώτων καὶ τοῦ ἐξευγενισμοῦ, καθ' ὃν τὴν δικαιοσύνην, τὰς εὐαγγελικὰς παραγγελίας καὶ τὴν φιλανθρωπίαν πρεσβεύουν καὶ οἱ ἐξουσιαζόμενοι καὶ οἱ ἐξουσιαζόμενοι, ὑπὲρ αὐτῶν γίνεταί τοσοῦτος λόγος ἀπὸ τῶν βημάτων ἐκ μέρους τῶν φιλελευθέρων ἐθνῶν, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐνασχολεῖται ἀκαταπαύστως ἡ φιλοσοφία ἐκτὸς ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ μέγας ὑπὲρ αὐτῶν γινόμενος λόγος γίνεταί πρὸς ἀπλὴν ἐπίδειξιν μόνον.

νὴν τινὰ φωνὴν ἀντιτείνουσα νεῖς τὴν νομιμότητά του; Τὸ ἀνήσυχον πνεῦμα τοῦ ἐζήτει πάντοτε ὡς στοιχεῖον τοῦ τῆν ταραχῆν. Ἰσχυρὸς λοιπὸν εἰς τὰς ἐπιθυμίας του καὶ ἀδύνατος εἰς τὰς εὐχαριστήσεις του, μόνον τὸν ἑαυτὸν του δὲν ἤθελε δυνήθῃ νὰ νικήσῃ.

Ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔτος 1811· ἡ Ἰωσηπίνη ἦτο διεζευγμένη ἀπ' αὐτοῦ, καὶ μολοντοῦτο οὗτος ἐπήγεγεν ἐνέοτε εἰς αὐτὴν διὰ νὰ τῇ ἀποδείξῃ ὅτι φροντίζει περὶ αὐτῆς, ἡ φωνὴ τῆς αὐτοκρατορίας αὐτῆς εἶχεν ἀπωλέσει πλέον τὴν ἐπιρροήν, ἥτις γεννᾶται ἀπὸ τὴν ἀκατάπαυστον παρουσίαν, ἀπὸ τὴν τρυφερότητα καὶ ἀπὸ τὴν ἀνάγκην γλυκῶν τῆς ψυχῆς ἐκχύσεων.

Ἐν τούτοις νέαι δυσφάσεις μετὰ τοῦ Πάππα περιέπλεκον τὴν θέσιν τῆς Γαλλίας. Ἀπετείνετο τότε ὁ Ναπολέων πρὸς τὸν Καρδινάλην Fesch, ἱερεῖα ζηλωτὴν καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἐμφυγούμενον ἀπὸ τὴν Ἰταλικὴν ζωηρότητα. Ὁ Καρδινάλης οὗτος ὑπερασπίζετο μετ' ἐπιμονῆς τὰ ὑπερκόσμια δικαιώματα τοιαύτη δὲ ἦτον ἡ ζέσις τῶν συζητήσεών του μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος, ὥστε δοθείσης εὐκαιρίας, ὁ τελευταῖος οὗτος κυριευθεὶς ἀπὸ ὀργὴν εἶπεν εἰς αὐτόν, ὅτι θέλει τὸν ἀναγκάσῃ νὰ ὑπακούῃ. Ἀλλὰ τίς δύναται ν' ἀντισταθῇ εἰς τὴν ἰσχύν σου, ἀπήνητησεν ὁ Καρδινάλης, μολοντοῦτο δὲ δίκαιον δὲν ἐνυπάρχει εἰς τὴν ἰσχύν; Ἄν ἐγὼ ἔχω δίκαιον, ὅλη ἡ ἰσχὺς σου δὲν θέλει δυνήθῃ νὰ καταστήσῃ ἄδικον τὸ δίκαιόν μου. Ἐπομένως ἡ ὑμετέρα μεγαλειότης ἡξεύρει, ὅτι ἐγὼ δὲν φοβοῦμαι τὸ μαρτύριον; Τὸ μαρτύριον! Ἐπανελάβεν ὁ Ναπολέων χαμογελῶν. Ὡ! Ὡ! μὴν τὸ ἐλπίσης, κύριε Καρδινάλη. Δύο μάρτυρες ἀπαιτοῦνται πάντοτε, καὶ ἐγὼ δὲν θέλω νὰ μαρτυρήσῃ οὐδεὶς.

Ἐρρέθη ὅτι περὶ τὰ τέλη τοῦ 1811· αἱ συζητήσεις αὗται ἔλαβον χαρακτήρα σοβαρώτερον. Βεβαίως μάρτυς τις, ὅτι ὁ

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐπειδὴ εἰς τὸ πρῶτον καὶ κύριον ἄρθρον τοῦ παρόντος φύλλου μας γίνεται λόγος περὶ τοῦ κυρίου Ἰωάννου Σούτζου, τοῦ ἐκπληροῦντος Νομαρχικὰ καθήκοντα ἐνταῦθα, καὶ ἐπειδὴ σπερμολογείται ὅτι ἡ Σ. Κυβέρνησις σκοπεῖ νὰ τὸν διωρῇ εἰς ἄλλην θέσιν, ὡς εἰλικρινεῖς ἡμεῖς καὶ ἄδολοι φίλοι τῆς, ἐνομίσαμεν καθήκον μας νὰ ὑποβάλλωμεν εὐσεβάστως εἰς αὐτὴν, σύμφωνα μετὰ τὴν κοινὴν τῶν συμπολιτῶν μας γνώμην, ὅτι ἂν ἀληθεύουν τ' ἀδόξενα ταῦτα, θέλει ἀδικήσει μεγάλως ἡ Σ. Κυβέρνησις, διὰ τῆς μεταθέσεως ταύτης, καὶ ἐαυτὴν καὶ ὅλους τοὺς κατοίκους τῶν Κυκλάδων· διότι ὁ κύριος Σούτζος, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀντεπροσώπευσε προσηκόντως αὐτὴν, εἰς ὅλον τὸ διάστημα καθ' ὃ διετέλεσε Διοικητὴς ἐνταῦθα καὶ ἐπομένως ἐξεπλήρου Νομαρχικὰ καθήκοντα, συνεμορφώθη μετὰ τὴν θέλῃσιν καὶ ἐπιθυμίαν τῆς, τοῦ νὰ θεωρῇ ὅλους τοὺς ὑπὸ τὴν Διοίκησίν του πολίτας ἴσους ἐνώπιον τοῦ νόμου, χωρὶς νὰ ἐμπνέεται ἀπὸ φρόνημα ἀποκλειστικότητος, ἐξετέλεσε διὰ τῆς εὐφύας, τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς περὶ τὸ διοικεῖν ἐμπειρίας του πᾶν ὅ,τι ἤτο δυσκολώτατον, διὰ νὰ μὴν εἰπωμεν ἀδύνατον, εἰς ἄλλον τινὰ νὰ πράξῃ ὑπὲρ τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Κυβερνήσεως, καὶ θέλει χρησιμεύσει τὰ μέγιστα, καὶ διὰ πολλοὺς λόγους ὑπὲρ αὐτῆς, εἰς τὰς μελλούσας Βουλευτικὰς ἐκλογάς· ἐνῷ ὁποιοσδήποτε ἄλλος διορισθῇ εἰς τὴν θέσιν του, εἰς τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν αὐτῶν, τὰ πρόσωπα κ' ἂν θέλει δυνήθῃ νὰ γνωρίσῃ, ὅσον καὶ ἂν θεωρηθῇ ἱκανὸς καὶ ἐμπειρὸς.

Θέλει ἀδικήσει διὰ τῆς μεταθέσεως ταύτης ἡ Κυβέρνησις καὶ ὅλους τοὺς κατοίκους τῶν Κυκλάδων, διότι ὁ κύριος Σούτζος ἤξευρε διὰ τῆς περὶ τὸ διοικεῖν ἐμπειρίας καὶ τῶν διοικητικῶν γνώσεών του, νὰ ἐφαρμύζῃ πάντα νόμον καταλλήλως, ἐπροστάτευσεν πάντῃ σθένει τὰ συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας, τῆς ναυτιλίας καὶ τὴν δημόσιον ἐκπαίδευσιν, εὐχαρίστησεν τέλος ὅλους ἐν γένει τοὺς ὑπὸ τὴν Διοίκησίν του λαοὺς, ἐκτὸς ὀλίγων τιῶν βλαβερῶν καὶ ταραξιδίων, ὅτινες εἶναι πιθανὸν νὰ τὸν διαβάλλωσι παρὰ τῇ ἐξουσίᾳ καὶ νὰ κατακρίνωσι τὴν διαγωγὴν του, ἕνεκα τῆς ἰδιοτελείας του.

Τολμῶμεν ἐπὶ τέλος νὰ εἰπωμεν μετὰ παρρησίας, ὅτι ἡ μετὰ τῆς τοῦ κυρίου Σούτζου ἐντεῦθεν εἰς ἄλλον Νομόν, ἂν δὲν θεωρηθῇ ἀπολύτως ἀναγκαία ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως, θέλει εἶσθαι κυβερνητικὸν σφάλμα αὐτῆς, διὰ τὸν ὑψηλὸν καὶ ἐξοχὸν σκοπὸν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν· διότι, τὸ ἐπαναλέγομεν, οὐδεὶς ἄλλος θέλει δυνήθῃ νὰ πράξῃ ὅ,τι δύναται νὰ πράξῃ ὁ κύριος Σούτζος, νὰ χειραγωγῇ δηλαδὴ τοὺς λαοὺς τῶν Κυκλάδων εἰς τὰς ἐκλογὰς ταύτας, ἐξ ὧν ἅπαντες οἱ τῆς πατρίδος φίλοι προσδοκοῦν τὴν σωτηρίαν τῆς.

Ἐκ τῶν ἐφημερίδων τὰς ὁποίας ἐσχάτως ἐλάβομεν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐκ τῶν ἀλληλοφραγιῶν, δὲν ἠρύσθημεν ἄλλας σπουδαιότερας εἰδήσεις, εἰμὴ ὅτι οἱ ὑποστράτηγοι κύριοι Μ. Γριζιώτης καὶ Θ. Γρίβας ἐδосαν τὴν παραίτησίν των, ὁ μὲν ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ Γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ στρατοῦ, ὁ δὲ ἀπὸ τὴν τοῦ νομοεπιθεωρητοῦ τῆς Εὐβοίας· ὅτι δὲ αἱ παραίτησεις των ἐγιναν δεκταὶ ὑπὸ τῆς Α. Μ. Ἠρύσθημεν προσέτι ἐκ τῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν ἀλληλοφραγιῶν αὐτῶν, ὅτι ἅπαντα τοῦ τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχει ἄκρα ἡσυχία καὶ τάξις· ὅτι ὅπου ἀναφαίνονται λησταὶ καταδιώκονται, συλλαμβάνονται καὶ παραπέμπονται εἰς τὰ ἀρμόδια δικαστήρια· ὅτι ἡ Κυβέρνησις καθ' ἐκάστην ἐνισχύεται μ' ὅλας τὰς ψευδεῖς φήμας· τὰς ὁποίας ἀκαταπαύστως διαδίδει ἡ ἀντιπολίτευσις, περὶ Εὐρωπαϊκῶν δὲ ἐπεμβάσεων εἰς τὰ πράγματά μας. Δυνάμεθα δὲ νὰ θεωρήσωμεν τὸ κοινόν, ὅτι ἐνὸς τοῦ κράτος ἡσυχία, καὶ ἐνὸς σω διατηρεῖται ἡ ἐνυπάρχουσα ἥδη ἀσφάλεια καὶ τάξις, καὶ μία ἐξὴν ἐπέμβασις δὲν δύναται, οὐδὲ θέλει συγχωρηθῇ νὰ γίνῃ εἰς τὰ πράγματά μας, καὶ προτρέπομεν κατὰ χρέος τοὺς λαοὺς τῆς Ἑλλάδος νὰ σέβωνται τοὺς νόμους, καὶ νὰ ᾔνῃ εὐπειθεῖς εἰς τὰς τοῦ κράτους ἀρχάς, ν' ἀπορρύνωσιν ὡς πανώλην τοὺς ταραξίους καὶ τοὺς βλαβερούς ἀνθρώπους, ὡς ἀπατεῶνας καὶ μοχθηροὺς, ἐνθυμούμενοι πάντοτε, ὅτι οἱ τοιοῦτοι κακοήθεις ἀνθρώποι μόνον ὑπὲρ τοῦ ἰδίου των συμφέροντος ἐνεργοῦν, ἂν καὶ καυχῶνται καὶ ἐπιδεικνύουν ὅτι τὸ γένος ἔχουν ὑπ' ὄψιν των· ὡς διαγνωστικόν δὲ μέσον ἀρκεῖ ἡ παρελθούσα καὶ ἡ ἐνεστώσα διαγωγὴ των, ὅτι δηλαδὴ ἔθυσαν, ἀπώλεσαν καὶ ἔκαμαν κατὰστασιν ἀπὸ τοὺς ἰδρώτας τοῦ λαοῦ, καὶ ὅτι κατέτρεξαν μέχρις ἐξοντίσεως τοὺς παρ' αὐτῶν θεωρουμένους ὡς πολιτικούς ἐχθρούς των.

Παρακαλεῖσθε Κ. Συντάκτα, νὰ καταχωρήσῃτε εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς ἐντύμου ἐφημερίδος Σας ὁ Ἑρμῆς, τὸ ἐπόμενον ἐπίσημον ἔγγραφο τοῦ Κ. Δημάρχου Κέας, πρὸς γνῶσιν τῆς ἀληθείας.

M. N.

Ἀριθ. Πρωτ. 976.

Δ. 509.

Κέα

τὴν 15. Ἰανουαρίου 1847.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ο

Δήμαρχος Κέας.

Πρὸς τὸν μέχρι τοῦδε Ἑλληνοδιδάσκαλον

Κ. Μιχαὴλ Νικολαΐδην.

Ὁφειλόντες νὰ εἰμὲθα πιστοὶ διερμηνεῖς τῶν αἰσθημάτων τοῦ ὁποίου προῖσταμέθα Δήμου, δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποσιωπήσωμεν τὴν ὁποίαν ἐπροξένησεν εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς δημότας ἐνδόμυχον λύπην, ἡ εἰδησις τῆς ἐντεῦθεν ἀπομακρυνσεως σας, περιστάσις ἀνεξάρτητος τῆς θελήσεώς των.

Παραυρεθέντες δὲ αὐτοπροσώπως εἰς ὅλας τὰς δημοσίας ἐξετάσεις, τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν σας μέχρι τοῦδε Δημοσυντηρητοῦ Ἑλλ. Σχολείου, τὰς γενομένας ἐπὶ τῆς τετραετοῦς σχολάρχίας σας, καὶ λαθόντες πρακτικὰ δείγματα τῆς τε διανοητικῆς καὶ ἡθικῆς προόδου τῆς ἐνταῦθα σπουδᾶς ζούσης νεολαίας, σπεύδομεν ἀπὸ αἰσθημάτων δικαιοσύνης νὰ σᾶς ἀπονεύσωμεν τὰς δικαίας εὐχαριστήσεις μας, ἐκφράζοντες ὑμῖν συνάμα καὶ τὴν εὐαρέσκειάν μας, διὰ τὴν ὅλως ἀξίαν παιδὸν διαγωγὴν σας.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ.

[Τ. Σ.] Ζαφείριος Δεπάσσης.

Καρδινάλης οὗτος, ὅστις μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἦτον ἀπομεικνισμένος τῆς πολιτικῆς, ἀνεμνήσθη ἐπὶ τέλος εἰς αὐτὴν.

Ὅτι ἐξώρμισε τὸν Ναπολέοντα νὰ μὴν ἀποφασίσῃ νὰ πολεμῇ τοσοῦτον εὐκόλως μετὰ τοὺς ἀνθρώπους, μετὰ τὰ στοιχεῖα καὶ τὴν θρησκείαν, μετὰ τὴν γῆν καὶ μετὰ τὸν οὐρανόν, καὶ τελευτῶν εἶπεν εἰς αὐτόν, ὅτι φοβεῖται μὴ τὸν εἶδῃ ὑποκλίποντα εἰς τὸ βάρος τοσοῦτων ἐχθροπραθειῶν. Ὁ Ναπολέων τότε, διὰ μόνον ἀπάντησιν εἰς ὅλα ταῦτα τὰ παρ' αὐτοῦ λεχθέντα, τὸν ἔλαβεν ἐκ τῆς χειρὸς, καὶ φέρον αὐτόν πρὸς τὸ παράθυρον τῶ εἶπεν. « Βλέπεις εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν ἀστέρα ἐκεῖνον; Ὅχι Μεγαλειότατε, ἀπήντησεν ὁ Καρδινάλης. Ἰδὲ καλῆτε με, ἐπανελάβην ὁ Ναπολέων. Μεγαλειότατε δὲν τὸν βλέπω, ἀπήντησεν ἐκ νέου ὁ Καρδινάλης. Ἐγὼ τὸν βλέπω ὅμως! ἐκράυγασεν ὁ Ναπολέων.

Κυριευθεὶς ἀπὸ ἐκστασιν ὁ Καρδινάλης ἐσιώπησεν, ἀναλογίζόμενος ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνθρώπινος δύναμις ἱκανὴ ν' ἀκούσῃ ἀπὸ μίαν φιλαυτίαν τοσοῦτων γιγαντιαίων, προσεγγίζουσιν εἰς τὸν οὐρανόν.

Καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ Ναπολέοντος εἶχε τάσιν τινα πρὸς τὴν πρόληψιν, ὁ νοῦς του ἦτον ἀρκετὰ σταθερὸς καὶ διδαγμένος, ὥστε νὰ μὴ συγχωρῇ νὰ ἐξαρτῶνται ἀπὸ μίαν ἀδυναμίαν τύχαι τοσοῦτον μεγάλα. Τὸν ἐπησχόλει μία ὑπερβολικὴ ἀνησυχία, αὕτη δὲ προήρχετο ἀπὸ τὴν ἰδέαν τοῦ θανάτου τὸν ὁποῖον ἐφάνετο ὅτι κατεφρόνει. Ἡσθάνετο ὅτι ἐξησθένουν αἱ δυνάμεις του, καὶ ἐφοβεῖτο νὰ μὴ διαμελισθῇ μετὰ τὸν θάνατόν του ἡ Γαλλικὴ αὐτοκρατορία, αὐτὸ τὸ μέγα τρέπαιον τοσοῦτων νικῶν.

Ἐλεγεν οὗτος, ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας εἶναι ὁ μόνος ἡγεμὼν ὅστις ἐπιβαρύνει τὴν στέγην τοῦ ἀπείρου οἰκοδομήματος· ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ οὗτος εἶναι νέος καὶ ὑγιεινός, καὶ ὅτι αἱ δυνάμεις τοῦ ἀντιζήλου του αὐτοῦ ἤξανον, ἐνῷ αἱ ἰδίου καὶ τοῦ ἡλαττοῦντο. Τῷ ἐφάνετο ὅτι ἀπὸ τὰς ὀχθὰς τοῦ Νι-

μεν, τὸν θάνατόν του μόνον ἐπερίμενεν ὁ Ἀλέξανδρος διὰ νὰ κυριεύσῃ τὸ σκήπτρον τῆς Εὐρώπης, καὶ νὰ τὸ ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὰς ἀνισχυροὺς χεῖρας τοῦ διαδόχου του. Ἀλλ' ὅταν ὅλη ἡ Ἰταλία, ἡ Ἑλβετία, ἡ Αὐστρία καὶ ὁλόκληρος ἡ Γερμανία ἐξεστράτευον ὑπὸ τοὺς αἰστούς του, τὴν ἡδύνατον πλέον νὰ περὶ μὲν, παρὰ νὰ προλάβῃ τὸν κίνδυνον αὐτόν καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν μεγάλην αὐτοκρατορίαν, ἀπώλῃ τὸν Ἀλέξανδρον καὶ τὴν Ρωσικὴν δύναμιν πέραν τοῦ Βορυσθένης, ἐξηρθενημένην ἕνεκα τῆς ἀπωλείας τῆς Πολωνίας. Ἰοῦνται ὑπῆρξαν αἱ λέξεις τὰς ὁποίας ἐμπιστευτικῶς ἐπρόφερεν εἰς τοὺς φίλους του. Εἰς τὰς λέξεις αὐτάς ἐνυπάρχει ἀναμφιβόλως ἡ αἰτία τοῦ πολέμου αὐτοῦ· καθόσον δι' ἀπορρᾶ τὴν ὑπερβολικὴν προθυμίαν τοῦ πρὸς τὸν πόλεμον, φαίνεται ὅτι αὕτη προήρχετο ἀπὸ τὸ αἶσθημα τοῦ θανάτου, τὸν ὁποῖον ἐθεώρει πολλὰ πλησίον του. Τὸν κατηνάσκει ἐν δαμνὺ ὕπνῳ διακεχυμένον εἰς τὸ αἷμα του, ἐκ τοῦ ὁποίου ἔλγειν ὅτι προήρχετο τὸ ἀκαταμάχητόν του· ἀλλ' ὅτι ἄνευ αὐτοῦ δὲν ἐνικῶντο αἱ μάχαι.

Τίς μεταξὺ ἡμῶν δύναται νὰ καυχῇθῃ, ὅτι εἰσέδυσεν εἰς τὸν ὀργανισμόν του, διὰ νὰ βεβαιώσῃ, ὅτι τὸ κεκρυμμένον ἐκεῖνο ἐλάττωμά του ὑπῆρξε μία ἀπὸ τὰς αἰτίας τῆς ἀνησυχίας ἐνεργητικότητος, ἥτις ἐτάχυνε τὰ συμβάντα, τὸν κατέστησε μέγαν καὶ ἐπέφερε τὴν καταστροφὴν του; Ὁ ἐσωτερικὸς οὗτος ἐχθρὸς ἐγένετο γνωστός πάντοτε διὰ μυστικῶν πόνων καὶ σπασμῶν. Ἀπὸ τὸ ἔτος 1806, τὸν ἤκουσαν τινες εἰς τὴν Βαρσοβίαν φωνάζοντα, ὅτι ἔφερε μετ' ἑαυτοῦ τὴν ἀρχὴν θανάτου μὴ ὠρίμου, καὶ ὅτι ἐμελλε ν' ἀποθάνῃ ἀπὸ τὴν αὐτὴν ἀσθένειαν τοῦ πατρός του.

Κατεστάνοντο πολλὰ κοπιαστικὰ δι' αὐτόν αἱ γυμνάσεις τοῦ κυνηγίου καὶ τὸ τρέξιμον τῶν ἡσυχωτέρων ἵππων. Πῶς λοιπὸν ἤθελε δυνήθῃ νὰ ὑποφέρῃ δι' ὁλοκληροῦς ἡμέρας τὰς ταχεῖας καὶ βεβιασμένας κινήσεις, δι' ὧν προετοιμάζονται αἱ

μάχαι; Ἐντεῦθεν προήλθεν, ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν οἱ περισσότεροι, ὡς καὶ οἱ πλησιάζοντες αὐτόν, ἐνόμιζον, ὡς ἐκ τῆς ἀνησυχίας τοῦ πνεύματός του καὶ τοῦ πάθους του ὑπὲρ τοῦ πολέμου κατὰ τῆς Ρωσίας, ὅτι ἐκινεῖτο ἀπὸ μεγάλης φιλαυτίας, αὐτὸς μόνος καὶ ἄνευ μαρτύρων, ἐξέταξε τὸ βαρὺ τοῦ πολέμου αὐτοῦ, καὶ ὠθούμενος ἐκ τῆς ἀνάγκης, δὲν ἀπερρίσκειν, εἰμὴ μετὰ δυσάρεστον ἀβεβαιότητα.

Ἀλλὰ τέλος πάντων τὴν 3. τοῦ Αὐγούστου 1811. ἐξηγήθη εἰς ἐπήκοον ὅλων τῶν ἀπεσταλμένων τῆς Εὐρώπης. Τοῦτο ἔπραξεν ἵσως διότι ἐπολλαπλασιάσθησαν αἱ ἐλπίδες του, ἕνεκα τῆς ἀποτυχίας τῶν Ρώσων ἐν Routschouk, ἡ δὲ ἡλπίσις νὰ ἐμποδίσῃ διὰ μόνων τῶν ἀπειλῶν τὰς προετοιμασίας τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Ἐπευθύνθη λοιπὸν πρὸς τὸν πρίγκιπα Κουρακῖνον. Ὁ Πρέσβυς οὗτος ἤθελε νὰ τὸν βεβαιώσῃ περὶ τῶν εἰρηνικῶν σκοπῶν τοῦ ἡγεμόνος του, ἀλλ' ὁ Ναπολέων τὸν διέκοψε « εἶναι ἀληθές, τὸν εἶπεν, ὁ κύριός σου θέλει τὸν πόλεμον! Γνωρίζω κάλλιστα ὅτι οἱ Ρωσικοὶ στρατοὶ διευθύνονται πρὸς τὸν Νίεμεν! Ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος ἀπατᾷ καὶ διαφθείρει τοὺς ἀπεσταλμένους μας. Θεωρῶν ἐπομένως τὸν Caulaincourt, τὸν ἠρώτησε μετ' ἐμφάσεως. » Ἐγίνες καὶ σὺ Ρώσος διαφθαρεὶς ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου; Ὁ Δούξ ἀπήντησε μετὰ θάρρους. Ναί, Μεγαλειότατε· διότι καθόσον ἀπορρᾶ τὸ ζήτημα τοῦτο, τὸν νομίζω Γάλλον. Ἐσιώπησε τότε ὁ Ναπολέων· ἀλλ' ἔκτοτε μετεχειρίσθη μετὰ κρυότητά αὐτὸν τὸν μέγαν ἀξιωματικόν, χωρὶς ὅμως νὰ τὸν δυσαρεστήσῃ· πολλάκις δὲ ἀπεπειράθη μετὰ νέους λόγους μεμιγμένους μετὰ θωπεύσεων νὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ ἐγκλωπῇ τὸ αἶσθημά του, ἀλλὰ ματαίως· διότι τὸν εὖρε πάντοτε ἀδυσώπητον, καὶ ἔτοιμον μὲν νὰ τὸν ὑπηρετήσῃ, ἀλλ' ἐναντιὸν μὲνον εἰς τὴν ἐπιχειρήσιν.

[ἀ κ ο λ ο υ θ ε ῖ .]

ΑΓΩΓΗ.

Τῶν ἐν Τήνῳ κατοικούντων ἀδελφῶν Καρόλου καὶ Νικολάου Νάζου, κατὰ τῶν Στεφάνου Νικολάου Φορτουνάτου καὶ Σουσάνας τέκνων καὶ κληρονόμων τοῦ ποτε Ἰωάννου Πορτάλη τῶν ὁποίων ἡ διακονή ἀγνοεῖται, μετὰ γνωστοποίησεως εἰς τὸν τρίτον Ἀλέξανδρον Βιτάλην κάτοικον Τήνου.

Περὶ κύρους κατασχέσεως.

Πρὸς τὸ ἐμπορικὸν τμήμα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Διὰ τῆς ἀπὸ 27 9bris 1846. ἀγωγῆς μας πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο κατὰ τῶν ἐναγομένων, ἐζητήσαμεν νὰ υποχρεωθῶν οὗτοι νὰ μᾶς πληρώσουν δίστηλα χιλία μετὰ τῶν τόκων των, ὅφειλόμενα ὑπὸ τοῦ ποτε πατρός των Ἰωάννου Πορτάλη τοῦ οὐλοῦ εἶναι κληρονόμοι, πρὸς τὸν μακαρίτην πατέρα μας Ἀντώνιον Νάζου, τοῦ οὐλοῦ εἶμεθα κληρονόμοι ὡς ἐν τῇ αὐτῇ ἀγωγῇ ἐκτίθεται.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἀπράλειάν μας ἐνηγορήσαμεν δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 113. τῆς 24. 10bris 1846. πράξεως τοῦ Εἰρηνοδίκου Τήνου συντηρητικῇν κατάσχεσιν ἐν Τήνῳ ἐπὶ δραχμῶν τριακοσίων τριάντα ἑξ, ἀνηκουσῶν εἰς τοὺς ἐναγομένους ὀφειλέτας, καὶ εὐρεθείσων εἰς χεῖρας τοῦ ἐν Τήνῳ Ἀλεξάνδρου Βιτάλη, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 298. ἐκθέσεως τοῦ παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ Τήνου κλητῆρος Ἰωάννου Κυδώνη τῆς 24 10bris 1846. ἐπὶ δύο ἀκινήτων τῶν ὀφειλετῶν μας, ἧται ἐπὶ ἐτὸς ἀγροῦ αὐτῶν κειμένου εἰς τὴν θέσιν Πόλιν τοῦ δήμου Τήνου, πλησίον τῶν ἀγρῶν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ, καὶ ἐπὶ ἑνὸς χωραφίου λεγομένου Κάμπου τῶν ἰδίων, κειμένου εἰς θέσιν Λούκου τοῦ δήμου Τήνου, πλησίον εἰς τὰ κτήματα τῶν Κωνσταντίνου Κρητικοῦ καὶ τοῦ ποτε Μ. Ἀρμακόλα, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 299 τῆς 27 10bris 1846 ἐκθέσεως τοῦ ἰδίου κλητῆρος Ἰωάννου Κυδώνη.

Ἐπειδὴ τὸ κύρος τῆς ἐνεργηθείσης ταύτης κατασχέσεως ἀπαιτεῖται νὰ συζητηθῇ ἐνώπιον τοῦ ἐπιβαλλομένου τῆς κυρίας δίκης Δικαστηρίου τοῦ του. Διὰ ταῦτα καὶ δυνάμει τῶν ἀρθρῶν 925. καὶ 1042. ἀριθ. 1. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, γνωστοποιούμεν εἰς τοὺς ἀντιδίκους μας τὴν γενομένην ταύτην κατάσχεσιν διὰ τῶν ἀναφερομένων, δύο ἐκθέσεων τοῦ Κλητῆρος Ἰωάννου Κυδώνη, καὶ καλοῦμεν αὐτοὺς νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τοῦτου καθ' ἡν ἡμέραν θέλει συζητηθῇ ἡ κυρία δίκη ἡμῶν καὶ ἐξαιτούμεθα.

A.] Νὰ ἐπικυρωθῇ ἡ ἐνεργηθεῖσα αὕτη συντηρητικὴν κατάσχεσις ἐπὶ τῶν ἀναφερομένων χρημάτων καὶ ἀκινήτων τῶν ἀντιδίκων, νὰ διαταχθῇ ὁ τρίτος A. Βιτάλης νὰ μᾶς ἀποδώσῃ αὐτὰ ἀπέναντι τοῦ ἐπιδικασθησομένου εἰς ἡμᾶς δανείου κατὰ τῶν ἀντιδίκων, καὶ νὰ διαταχθῇ ἐπίσης ὁ πλειστηριασμὸς τῶν αὐτῶν ἀκινήτων, διὰ νὰ λάβωμεν ὡσαύτως τὸ τίμημα αὐτῶν εἰς λογαριασμὸν τοῦ αὐτοῦ δανείου μας.

B.] Νὰ ὑποκύβουν οἱ ἀντίδικοι εἰς τὰ τῆς δίκης ἐξόδα.

Παραγγέλλεται ὁ μὲν παρὰ τῷ ἐνταῦθα Πρωτοδικεῖῳ Κλητῆρ Ν. Μ. Φουρναράκης νὰ ἐπιδώσῃ ἀντίγραφον τῆς παρούσης καὶ τῶν ἀναφερομένων ἐκθέσεων κατασχέσεως ὑπ' ἀριθ. 298 καὶ 299. 1846. πρὸς τὸν ἐνταῦθα Κύριον Εἰσαγγελέα, τῆς ὁποίας ἀγωγῆς ἀντίγραφον μετὰ τῶν δύο τούτων ἐκθέσεων κατασχέσεως θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενην ἐφημερίδα ὁ Εἰρηνοδίκης, ὁ δὲ Κλητῆρ τοῦ ἐν Τήνῳ Εἰρηνοδικείου Ἰωάννης Κυδώνης νὰ ἐπιδώσῃ ἀντίγραφον τῆς παρούσης πρὸς τὸν ἐν Τήνῳ Ἀλέξανδρον Βιτάλην.

Ἐν Ἐρμούπολει τὴν 7. Ἰανουαρίου 1847.

ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος

τῶν ἐναγόντων.

Γεώργιος Α. Μεταξᾶς.

Ἀριθ. 298.

Ἐκθεσις

Συντηρητικῆς Κατασχέσεως

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 113. καὶ ἀπὸ 24 10bris 1846. πράξεως τοῦ κυρίου Εἰρηνοδίκου Τήνου καὶ τῆς πρὸς τὸν ὑποφαινόμενον πληρεξουσιότητος δοθείσης μοι παρὰ τοῦ ἐνταῦθα κατοικούντος κυρίου Κάρλου Νάζου ἐνεργούντος δι' ἑαυτὸν καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του Νικολάου ὡς ἐπίτροπος αὐτοῦ τέκνων καὶ κληρονόμων τοῦ ἀποβιώσαντος πατρός των Ἀντωνίου Νάζου, σήμερον τὴν εἰκοστήν τετάρτην Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔκτου ἔτους ἐν Τήνῳ ἡμέραν τρίτην τῆς ἐβδομάδος ὥραν 2. Μ. Μ. ὁ ὑποφαινόμενος κλητῆρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν διατελῶν παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ Τήνου παραλαβὼν δύο ἐνήλικας μάρτυρας ἀσχετοὺς μετ' ἐμοῦ συγγενεῖας τοὺς Κ. Κ. Θεόδωρον Δαπέρην, καὶ Βατίσταν Δαμασκινὸν μετέβην μετ' αὐτῶν εἰς τὸ ἐμπορικὸν Κατάστημα τοῦ ἐνταῦθα κατοικούντος Ἀλεξάνδρου Βιτάλη καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ καὶ τῶν εἰρημένων μάρτυρων κατέσχον συντηρητικῶς τὰς εἰς χεῖρας αὐτοῦ εὐρισκομένας δραχμὰς τριακοσίας τριάκοντα ἑξ ἀνηκούσας εἰς τοὺς Στέφανον καὶ Νικολάου Φορτουνάτον καὶ Σουσάνας τέκνων καὶ κληρονόμων τοῦ ποτε Ἰωάννου Πορτάλη, κατέσχον λέγω συντηρητικῶς πρὸς ἀπράλειαν τῶν κατὰ τῶν ἐναγομένων ἀπαιτήσεων τῶν ἐναγόντων ἐκ ταλήρων διστῶν 1000 καὶ τῶν μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς αὐτῶν τόκου, ὀφειλομένων παρὰ τοῦ ποτε Ἰωάννου Πορτάλη πρὸς τὸν ἀποβιώσαντα Ἀντώνιον Νάζου.

Εἰς πίστωσιν τούτου, συνέταξα τὴν παρούσαν ἐκθεσιν συντηρητικῆς Κατασχέσεως τὴν ὁποῖαν ἀφοῦ προηγουμένως ἀνέγνωσα πρὸς τοὺς μάρτυρας, παρόντος καὶ τοῦ μνησθέντος Ἀλεξάνδρου Βιτάλη, ὑπεγράφη παρ' αὐτοῦ, τῶν μαρτύρων καὶ ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος.

A. Βιτάλης

ὁ Κλητῆρ

Ἰω. Κυδώνης.

οἱ Μάρτυρες

Θεόδωρος Δαπέρης.

Βατίστας Δαμασκινός

Διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἀντιγραφῆς

αὐθημερὸν

ὁ Κλητῆρ

Ἰω. Κυδώνης

Ἀριθ. 299.

Ἐκθεσις

Συντηρητικῆς Κατασχέσεως

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 113 καὶ ἀπὸ 24 10bris 1846. πράξεως τοῦ κυρίου Εἰρηνοδίκου Τήνου, καὶ τῆς πρὸς τὸν ὑποφαινόμενον παραγγελίας δοθείσης μοι, παρὰ τοῦ ἐνταῦθα κατοικούντος Κ. Κάρλου Νάζου ἐνεργούντος δι' ἑαυτὸν καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του Νικολάου ὡς ἐπίτροπος αὐτοῦ, τέκνων καὶ κληρονόμων τοῦ ἀποβιώσαντος πατρός των Ἀντωνίου Νάζου σήμερον τὴν εἰκοστήν ἐβδόμην 10bris τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔκτου ἔτους, ἐν Τήνῳ ἡμέραν Παρασκευὴν τῆς ἐβδομάδος ὥραν 9. Π. Μ. ὁ ὑποφαινόμενος κλητῆρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν διατελῶν παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ Τήνου, παραλαβὼν τὸν Δημαρχικὸν τοῦ δήμου τούτου Κ. Λεωνάρδον Καρδαμήτην μετέβην μετ' αὐτοῦ εἰς τὰ ἐξῆς κτήματα τῶν Στεφάνου Νικολάου Φορτουνάτου καὶ Σουσάνας τέκνων καὶ κληρονόμων τοῦ ποτε Ἰωάννου Πορτάλη, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰρημένου Δημαρχικοῦ παρέδρου μὴ παρόντων δὲ τῶν διαδίκων, κατέσχον συντηρητικῶς αὐτὰ τὰ κτήματα πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ κατὰ τῶν ἐναγομένων ἀπαιτήσεων τῶν ἐναγόντων ἐκ ταλήρων διστῶν χιλίων καὶ τῶν μέχρι τῆς πληρωμῆς αὐτῶν τόκων.

A. Τοῦ εἰς θέσιν Πόλιν τοῦ δήμου Τήνου κειμένου ἀγροῦ συγκειμένου ἐκ στρεμμάτων ὡς ἔγγιστα ἑξ, πλησιαστὰ τοῦ οὐλοῦ εἰσιν ἀφ' ἑνὸς μέρους μετὰ τοὺς ἀγροὺς τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας, ἀφ' ἑτέρου μετὰ τὸν ἀγρὸν τοῦ Κυρίου Κάρλου Νάζου καὶ δημοσίαν ὁδὸν, ἐκτιμήθη δὲ ὁ εἰρημένος ἀγρὸς παρὰ τοῦ εἰρημένου Δημαρχικοῦ Παρέδρου ὡς ἔγγιστα δραχμὰς 1200.

B. Τοῦ εἰς θέσιν Λούκου τοῦ δήμου Τήνου κειμένου Κάμπου συγκειμένου ἐκ στρεμμάτων ὡς ἔγγιστα ἐπτά πλησιαστὰ τοῦ οὐλοῦ εἰσιν ἀφ' ἑνὸς μέρους ὁ ἀγρὸς τοῦ Κωνσταντίνου Κρητικοῦ, ἀφ' ἑτέρου ὁ ἀγρὸς τοῦ ποτε Μιχαήλ Ἀρμακίλου καὶ δημοσίᾳ ὁδὸς, ἐκτιμήθη δὲ παρὰ τοῦ εἰρημένου Δημαρχικοῦ Παρέδρου ὡς ἔγγιστα δραχμὰς 2000.

Εἰς πίστωσιν τούτου συνέταξα τὴν παρούσαν ἐκθεσιν συντηρητικῆς κατασχέσεως τὴν ὁποῖαν ἀφοῦ προηγουμένως ἀνέγνωσα πρὸς τὸν εἰρημένον Δημαρχικὸν Παρέδρον Κ. Λεωνάρδον Καρδαμήτην ὑπεγράφη παρ' αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ τοῦ Κλητῆρος.

ὁ Δημοπάρεδρος

Λεωνάρδος Καρδαμήτης

ὁ Κλητῆρ

Ἰω. Κυδώνης

Διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἀντιγραφῆς

αὐθημερὸν

ὁ Κλητῆρ

Ἰω. Κυδώνης

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Θ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.